

[Indenrigsministeren.]

af den øvrige Del af Skatten finder Sted. Denne Bestemmelse foreslaas slettet gennem Ændringsforslag Nr. 29. Det er indlysende for enhver, at den hidtidige Bestemmelse om de 10 pCt. var til afgjort og ensidig Fordel for København. Det kan paa eet Punkt siges, at der kan komme en mindre Fordel for København, en Fordel, som slet ikke kan sammenlignes med det, der tabes, og det drejer sig om de faa Tjenestemænd, der bor uden for de 3 Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte, længere ude i Nordsjælland, idet man dør fremtidig faar den halve Erhvervsskat.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard berørte dernæst Erhvervsskattereglerne i Relation til Amtsbeskatningen og stillede Spørgsmaal paa det Omraade. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at han godt selv er klar over, at Erhvervsbeskatningens Regler her ikke berører Amtsbeskatningen, men det er jo rigtigt, at de gældende Regler i Amtsskatteloven er saadan, at de kan medføre paa et givet Tidspunkt, at der udskrives ogsaa amtskommunale Personskatter.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at af alle de Ulykker, jeg havde lavet i Tiden, var den Bestemmelse, her var indsat i Amtsskatteloven af 1933, den største, og det siger jo ikke lidt i det ærede Medlems Mund. Nu vil jeg glæde det ærede Medlem ved at gøre en Indrømmelse; jeg vil gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at det var ikke den Del af Amtsbeskatningen af 1933, jeg var mest tilfreds med; der var andre Sider af denne Lovs Bestemmelser, som efter min Mening er fortrinlige, og som jeg dengang satte meget ind paa, men, som sagt, den Bestemmelse, det ærede Medlem her tænker paa, er ikke den, jeg satte allermest Pris paa.

Men det ærede Medlem ved ogsaa, at denne Lovgivning var en Lovgivning, der fremkom som et Forlig mellem 3 Partier, og netop fordi jeg erkender, at der kan fremføres berettigede Indvendinger mod denne Del af Loven, har jeg allerede for længe siden sagt, at jeg var rede til at forhandle om Ændringer paa dette Omraade. Jeg har ogsaa sagt det i Sommer, over for Aamtsraadsforeningen, da denne holdt sit Aarsmøde og dør behandlede hele dette Spørgsmaal; jeg kunde ikke selv være til Stede, men sørgede for, at det blev meddelt Aamtsraadsforeningen, at jeg var rede til at forhandle om Ændringer i denne Del af Loven. Det er muligt, at det er den store

Forskel mellem det ærede Medlem og mig, at naar jeg ikke finder noget helt rigtigt, er jeg villig til at medvirke til Ændringer, medens det ærede Medlems Sindskonstruktion hindrer noget saadant for hans Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard argumenterede dernæst for, at Arbejdsgivernes Pligt til Tilbageholdelse af Skat kun skulde gælde, efter at der er foretaget Udpantning. Det kan jeg ikke være med til. Det medfører et uhyre Omsvøb, og jeg gør ogsaa opmærksom paa, at den foreslaaede Regel er indsat efter Anmodning af De samvirkende Sogneraadforeninger. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgangen for Ligningsmyndighederne til at kræve Oplysninger — det er vist § 45 — er der her fulgt Statsskattelovens Regler, saaledes at de er overført paa de lokale Ligningsmyndigheder.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse om de Ændringer, der foreslaas i Formue- og Lejlighedsskats-Skalaerne. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der ved Opstillingen af Skalaer efter Formue- og Lejlighedsreglerne i Loven er givet noget større Bevægelighed end inden for den københavnske Skala, men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg hvorfor. Det er en fuldkommen Nødvendighed paa Grund af, at Byernes Struktur er saa højst forskellige, at det, der passer for den ene, ikke passer for den anden, og derfor maa Rammerne være saadan, at der kan tages Hensyn til Byernes forskelligartede Forhold. Der har i sin Tid været rejst det Problem, om man maaske skulde kunne komme til Regler, der fastsatte en ensartet Skala ogsaa for den kommunale Beskatning. Det er et overmaade interessant Problem, som jeg haaber, man under de kommende Tidens Forhandlinger vil søge til Bunds i, men hidtil har jeg ikke turdet gaa ind i noget saadant, og hvis man ikke kan finde Vej frem dør, maa der nødvendigvis gives Formue- og Lejlighedsprincipper et saadant Raaderum, at de forskelligartede Forhold kan rummes inden for det.

Hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard fik ud af Ændringsforslaget Nr. 8 vedrørende Adgangen til større Bevægelighed i Paaligning af Skat paa de smaa Indkomster, er Genstand for min største Beundring; man erindrer, at Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa, at medens som hidtil Skatten kan nedsættes ubegrænset for Indtægter under 1 000 Kr., kan fremtidige Indkomster mellem 1 300 og 1 500 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem